

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatvor Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

23. de hoc nomine, Persona.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

E P I T O M E

Non tamen magnus est, aut potens, aut alia
magnitudine, potentia, aut bonitate, quæ
non sit ipse Deus: alioqui maior esset ma-
gnitudo quàm ipse Deus.

DE HOC NOMINE

Persona.

DISTINCT. Vigesima tertie
CAP. Primum

Persona est nomen substantiæ.

Est tamen vnum nomē substantiæ, Per-
sona, quod secundum substantiam di-
citur de singulis personis, & pluraliter
non singulariter in summa accipitur. Dici-
mus enim, Pater est persona, Filius est perso-
na, Spiritus sanctus est persona: Nec tamen
dicitur, Pater, Filius, & Spiritus sanctus sunt
vna persona, sicut dicuntur vna substantia: sed
tres Personæ. Hoc ergo nomen excipitur à
prædicta regula nominum, quæ secundum
substantiam de Deo dicuntur, quæ dicun-
tur singulariter & non pluraliter de omni-
bus personis in summa.

Quod autem Persona secundum substan-
tiam dicatur Aug. ostendit lib. 1. de Trinit.
dicens: Non est aliud Deo esse, aliud Perso-
nam esse, sed omnino idem. Item: In hac Tri-
nitate cum dicimus Personam Patris, non
aliud dicimus quàm substantiam Patris.

Quocirca vt substantia Patris ipse Pater est, non quo Pater est, sed quo est: Ita & Persona Patris, non aliud quàm ipse Pater est. Ad se quippe dicitur Persona, non ad Filiũ, aut Spiritum sanctum: Sicut ad se dicitur Deus magnus, bonus, &c. Et sicut hoc illi est esse, quod Deum esse, quod magnum esse, &c. Ita hoc est illi esse, quod Personam esse.

C A P. *Secundum. Tres Hypostases in Diuinis non dicuntur vna Persona.*

I Deo oritur quæstio difficilis quidem, sed *Tres per-* non inutilis, cur non dicantur hi tres vna *sonæ non* Persona, sicut vna essentia & vnus Deus. *substantiæ*

Quam quæstionem August. diligenter tra- *dicuntur.*

Cap. 6. Et atque congruè explicat lib. 7. de Trin. dicens: Quia volumus vel vnum aliquod vo-

cabulũ seruare huic significationi, qua intelli-

gitur Trinitas, ne omnino taceamus interro-

gati quid tres essent, cum tres esse fateamur.

Idẽ ait li. 5. de Tri. Ecce ostẽdit qua necessi- *Cur tres*

tate dicatur pluraliter Personæ, videl. vt hoc *hypostases*

vno nomine quærentibus de tribus respon- *dicere coar-*

deamus. Qua necessitate nõ solũ Latinus *Et sunt*

sermo, sed etiã Græcus eadẽ penè super hac *Græci.*

Cap. 4. re laboras nominũ penuria coarctatur. Vnde *Vsia, Hy*

Aug. lib. 7. de Trini. ait: Loquendi causa de *postasis, et*

ineffabilibus vt fari aliquo modo possemus: *Persona*

dictum est à Græcis vna essentia, tres sub- *Personæ*

stantiæ. vna *Vsia*, tres Hypostases. Aliter enim *differunt.*

Græci accipiunt substantiam quàm Latini: à Latinis autē dictum est vna essentia siue substantia, & tres personæ: quia nō aliter in nostro sermone Latino essentia quàm substantia solet intelligi. Propterea autem dicimus tres personas, quia commune est eis id quod Persona est.

C A P. 3. *Tres Personæ non sunt tres Dij.*

Questio. **S**ed quæritur, quū dicamus Patrē & Filiū & Spiritū sanctū tres personas: quia cōmune est eis quod Persona est, id est quia Pater est persona, & Filius est persona, & Spir. sanctus est persona: cur non dicimus similiter tres Deos, cū Pater sit De⁹, & Fili⁹ sit De⁹, &c. Hanc quæstionē mouet Aug. ac

Solutio. definiens lib. 7. de Trinit. dicit quia scriptura cōtradicit tres Deos esse, & non tres personas: ideo necessitate loquendi tres personas nobis dicere licet. Nō quia scriptura dicit, sed quia non contradicit. Contradicit autem tres Deos, esse: Audi Israel: Deus tuus 8, Deus vnus est. Cap. 4

C A P. *Quartum.* *Tres Personæ non dicuntur tres essentiæ.*

Questio. **V**erū & hic emergit alia quæstio, quā consequenter August. annectit dicens: Cur, inquit, & tres essentias non licet dicere? quod similiter Scriptura sicut non

dicit, ita nec contradicit. Si dicas, propter vnitatem Trinitatis in essentia affirmandam, quæro cur propter eandem Trinitatis vnitatem non dicamus, vna persona, & non tres personæ. Dicendum quod humana inopia timuit dicere tres essentias: ne intelligeretur in illa summa æqualitate vna diuersitas. Rursum non poterat dicere non esse tria quædam. quod quia dixit Sabellius, in hæresim lapsus est. Quæsiuit ergo quid tria diceret, & dixit tres personas, siue tres substantias, secundum Græcos. Quod enim de personis secundum nostram, hoc de substantiis secundum consuetudinem Græcorum oportet intelligi. Si enim illi dicunt tres substantias, vnâ essentiam, id est tres Hypostasies, vnâ Vsiam: sicut nos dicimus tres personas, vnâ essentia, vel substantia. Quanquã & illi si vellēt, sicut dicunt tres substantias, tres hypostasies, possunt dicere personas, tria Prosopa. Illud autē maluerūt dicere, quia fortasse secundum linguæ suæ consuetudinem aptius dicitur.

Solutio.

de vsu huius
nominis hy-
postasis in
frã dist. 26
et d. Tho.

CAP. Tertium. In Trinitate nulla
diuersitas, singularitas, vel solitudo,
sed vnitas & Trinitas.

1. q. 29. ar.
2.

Cap. 4. **I**N Trinitate nulla penitus diuersitas, nec singularitas, nec solitudo. Vnde August. libr. 7. de Trinitate ait: Humana inopia quærens quid diceret tria, dixit tres

G ij

E P I T O M E

personas vel substantias. Quibus nominibus non diuersitatem voluit intelligi, sed singularitatem: noluit, vt non solum ibi vnitas intelligatur, ex eo quod dicitur vna essentia, sed Trinitas, ex eo quod dicuntur tres personæ. Idem Hilarius lib. 7. de Tri. ait dicēs: Dominus dicit, Qui me videt, videt & Patrem. Cū hoc dicitur, excluditur singularitas, atque vnici, id est solitarij intelligentia. Nā nec solitarium sermo significat, & indifferentem tamen naturam professio docet. Vnum sunt enim neque vnus. Non itaque solitarius Filius est, nec singularis, nec dispar. Item *To. 4. Ambros. lib. de Fide.* *q. 122.*

Et sicut in Trinitate non est diuersitas, ita nec multiplicitas. Et ideo non dicendus multiplex, sed trinus & simplex. Nam dicit Ambros. lib. primo de Fide: Non multiplex esse potest quod indifferens est. Isidorus tamen vt dicit vnitatem in ea esse singularem, capiēdo singularem pro vna: ita dum dicit Trinitatē multiplicē, capit multiplicē pro trina. *lib. 5. Cap. 2. Cap. 2.*

Deus non dicitur multiplex.

DE NOMINIBVS NUMERALIBVS, & distinctionibus.

D I S T I N C T. Vigesimaquartæ
C A P. Primum.

Nomina numeralia non ponunt aliquid in Diuinis, sed remouent.